

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Marek Siwek

w sprawie ze skargi R.B. i T.B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie sygn. akt V ACa (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 listopada 2019 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

R.B. i T.B., pismem z 3 września 2019 r., wysłanym drogą elektroniczną, działając w imieniu własnym jako strona powodowa w sprawie o sygn. akt V ACa (...), toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...), w skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skierowanej do Sądu Najwyższego, wnieśli o stwierdzenie, że doszło do przewlekłości postępowania, w wyniku przetrzymywania akt sprawy, w konsekwencji czego postępowanie trwało przez 18 lat. To w ocenie wnoszących skargę na przewlekłość postępowania doprowadziło do utraty przez nich zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2018 r. Nr 75, z późn. zm.; dalej: ustawą o skardze na przewlekłość), ustawa ta reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu. Stosownie do art. 2 powołanego aktu prawnego, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (ust. 1), przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (ust. 2). Oznacza to, że celem skargi na przewlekłość wnoszonej w toku toczącego się postępowania sądowego jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości, zaś jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego. Służy temu zarówno samo stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w postępowaniu (art. 12 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość), jak i możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość). Ponadto, z treści art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość wynika, że skargę o stwierdzenie, iż w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się do sądu w toku postępowania w sprawie, zaś zgodnie z jej art. 4 ust. 1, sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Jeżeli zaś skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym - właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Zgodnie z art. 6 ustawy skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (ust. 1), a ponadto musi zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (ust. 2).

Analiza powołanych przepisów prowadzi do wniosku, że skarga na przewlekłość postępowania jak każde pismo procesowe powinna zawierać:

1. oznaczenie organu (sądu, prokuratury), do którego jest kierowane;
2. imię i nazwisko (anonim nie wywoła skutków procesowych) wnoszącego skargę i adresu do korespondencji, można podać również adres e-mail oraz nr telefonu;
3. wskazanie sprawy, której dotyczy skarga, najczęściej przez podanie sygnatury, względnie opisowe wskazanie przedmiotu sprawy;
4. podpis skarżącego (w przypadku niemożności osobistego złożenia podpisu podpisać pismo może osoba upoważniona, z jednoczesnym zaznaczeniem przyczyny złożenia swego podpisu).

W przypadku gdy pismo nie zawiera wskazanych elementów i jeżeli nie można z tego powodu nadać mu stosownego biegu, wzywa się skarżącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne, o czym należy wnoszącego pouczyć. Natomiast gdy braki, które można określić formalnymi, zostaną konwalidowane we wskazanym terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W niniejszej sprawie zarządzeniem z 10 września 2019 r., skarżący zostali wezwani do usunięcia braków formalnych skargi na przewlekłość postępowania poprzez jej podpisanie lub złożenie podpisanego formularza w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia skargi. Wobec nieuzupełnienia braku formalnego skargi, Sąd Najwyższy jest zobligowany do odrzucenia skargi na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, orzekł jak w sentencji.